

[Statsministeren.]

om det er af Blade og Folk, som i øvrigt slutter sig til Venstre. Hvis ikke de taler og virker ud fra den Grundopfattelse, som Partiet har — det er jo specielt paa det politiske Omraade, vi staaar sammen, men der kan jo være mange forskellige Meninger om andre Spørgsmaal —, kan det da virkelig ikke saadan i Almindelighed siges, at det er Venstre og Regeringen, der har Ansvar for det. Lad os faa at vide, hvilke konkrete Ting det drejer sig om, og saa maa de, der har foretaget disse Ting, ogsaa staa til Ansvar derfor. Hvis der saa kan falde noget Ansvar ogsaa paa mig eller den Regering, jeg staaar i Spidsen for, eller det Parti, som jeg ogsaa har en lille Smule at gøre med, saa skal vi tage dette Ansvar, og mener vi, at vi kan forsvare det, der er sket, saa gør vi det, og mener vi, det er en Fejl, haaber jeg vi kan være store nok til at indrømme det. (*Kristen Amby*: Det kunde De godt gøre allerede nu!). Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem anker over. (*Kristen Amby*: Det er Deres Agitation mod den tidligere Udenrigsminister!). Ja, Agitation, men lad os saa faa at vide, hvad det er, der er sagt, hvor det er sagt, og hvem der har sagt det.

Maa jeg endvidere sige til den ærede Forespørger, der talte om denne Goodwill i Udlandet, som vi har sat til, at jeg tror, at hvis der er sat noget til, har det ærede Medlem og hans Parti en stor Del af Ansvar for det gennem deres Forvanskning af det, der er sagt fra min Side, gennem Overskrifterne og gennem Resolutionerne, som jeg har en vis Mening om det ærede Medlems Partifæller staaar bag ved, og hvorigennem der ikke sjældent gives Udtryk for, at jeg skulde have en særlig Forkærlighed for Nazisme og Tyskere. Hvis der er sat noget til med Hensyn til vort Omdømme i Udlandet, er det min Overbevisning, at saa er det ikke paa Grund af det, jeg har sagt, men paa Grund af den Omtale og den Forvrængning, som det ærede Medlem og hans Blad, i hvert Fald hans Blad, i ikke ringe Udstrækning har benyttet sig af.

Maa jeg endvidere sige med Hensyn til Kronen, for at det ikke skal glemmes, at selvfølgelig tænker vi ikke paa at foretage noget ved Kronen uden at sikre os, at der er et Flertal i Rigsdagen, der i den Henseende vil staa bag os. Om Spørgsmaalet kan forelægges i Rigsdagen inden, kan jeg ikke udtale mig om. Man ved jo fra tidligere Tid, som ved Toldoverenskomster og andre lignende Ting, at der kan foretages visse Manøvrer, hvis Sagen publiceres, næsten før man har gennemført den. Der kan

ogsaa ske det, at vi kommer i en Periode, hvor Rigsdagen ikke er inde. Der kan altsaa ske saa meget, og jeg er ikke i Stand til at love noget, eller rettere sagt, jeg vil ikke love noget, som jeg ikke kan holde, og som der ikke er Baggrund for at holde. Men jeg kan sige, at vi er ikke Tilhængere af eller ønsker i og for sig en Kronesækning, hvis det kan undgaas. Hvis det danske Erhvervsliv er i Stand til at konkurrere, at arbejde under den Kronkurs, vi har, har vi ingen Ønsker om en Kronesækning, men hvis det bliver en Nødvendighed for at opretholde Produktions- og Erhvervslivet her i Landet, vil jeg nok se den, der vil tage Ansvar for at sætte hele Erhvervslivet i Staa og ikke foretage de Foranstaltninger, som, selv om de kan være meget uønskelige, dog vil være et mindre Onde end det, der ellers vil blive Resultatet.

Det er altsaa vort Standpunkt, men jeg kan underskrive, at vi vil — jeg vil i hvert Fald, hvis jeg har nogen Indflydelse paa det til den Tid — gøre alt, hvad vi kan, for at der ikke her træffes nogen Afgørelse, som man ikke er sikker paa har den fornødne parlamentariske Støtte.

Endelig vil jeg gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som sagde noget om, at vi kunde have forhindret denne Overenskomst. Jeg har jo gjort Rede for, at det at forhindre noget, kan, naar det har de Konsekvenser, som jeg har omtalt, være mere dyrekøbt end den Overenskomst, som man maaske ikke vilde have haft, men som man nu har sluttet. I øvrigt — det sagde jeg vist ogsaa anden Gang, jeg havde Ordet — ved jeg ikke rigtig, hvordan vi skulde have forhindret det. Vi har i det Møde, hvor Overenskomsten var til Behandling, og hvor den blev godkendt af et Flertal i Regeringen, nægtet at tiltræde denne Godkendelse. (*V. Buhl*: Det har der ikke været stemt om!). Nej, men vi har altsaa nægtet at godkende den, og det er ogsaa, som jeg sagde før, tilføjet i Ministerprotokollen, og saadan husker jeg det ogsaa. Det er rigtigt, at der ikke har været stemt om det, men jeg ved, at Landbrugsministeren og jeg gennem vore Udtalelser sagde, at vi ikke vilde godkende denne Overenskomst. Een Ting er Maaden, den blev til paa, noget andet er selve Overenskomsten. Der maa jeg igen understrege, at uanset om den var rigtig eller ikke var rigtig, saa var Spørgsmaalet, naar den var sluttet, om det saa ikke var vanskeligere at faa en ny Overenskomst saa god, som man maaske kunde faa den, hvis der overhovedet ikke var sluttet nogen Overenskomst. Og endelig, og det tror jeg det ærede Med-